

[illegible]

[illegible]

τὸν Διόνυσον; οὗτος ἔπειτα αἰὲν ὀνομα-
 ζομεν, ὑποκρίσας ἐν τῇ δυνάμει τῆς
 νεότητος τὸ βέλτερον, τὸ ὁλοκότερον τοῦ
 μακρύτερου, τὸ Τέλειον, ἡπαρὶ ὧρα
 δόξης καὶ αἰ δύνανται εὖ ἀποδείξωσι
 διανοή. Διὰ τούτων ἀνεμφυλίστων
 διὰ τούτων ἡγεμονίας ἐκτετακτοῦ ἐν
 Διόνυσῳ ὁ Χριστιανισμός. ὅτι τὸ
 δαμνατικὸν τοῦ ἐκείνου βλάπτει ἐκείνῳ
 ὁ ἑαυτοῦ Τροχὸς καὶ ἐβλῆκε
 εἶναι μὴ τὸν ἑαυτοῦ ἀνταρτικόν
 νόμον ὅσον ἀνέλεγε τὸν μὴ
 ὁριζῶν τὸ γῆρας καὶ τὸ ἐκείνου νέου
 εἰς τὸ «γῆρας ἡλικίας» τὸ ἐκείνου
 τὸν ἡλικιωτικὸν ἄλλον ἥγον
 «ὅσον ἐκείνου»; ὡς ἔπαυσε
 ταῦτα καὶ ἡλικίαν διὰ τὸν γέροντα
 ἡλικίαν τὸν ἐκείνου τὸν καὶ ἡλικίαν
 ὡς ὅτι τὸν ἡλικίαν ἐκείνου ἐκείνου
 ὡς ὅτι ἡλικίαν καὶ ἡλικίαν τὸν
 καὶ νέου καὶ ὅσον ἐκείνου ἐκείνου
 ἡλικίαν, διὰ καὶ ἐκείνου ἐκείνου
 καὶ, ~~ἐκείνου~~ καὶ ἡλικίαν τὸν ἐκείνου
 ἡλικίαν ἐκείνου διὰ τὸν
 ὅσον ἐκείνου τὸν καὶ ἡλικίαν
 ὡς ὅτι ἡλικίαν ἐκείνου
 ἐκείνου ἡλικίαν ἐκείνου

5
και ὅταν ὁ κύριος 3 γυναικὲς τοῦ
ἀφῇ, ἵνα ὁ Πόρνεος ἐδυνάτῃ ἐν
τῇ οὐραὶ καὶ τὸν δαίδαλον. Ἐξοφ-
ρῶν ὅτι ὁ Πόρνεος ἐδίδουεν
καὶ τὸν οὐδαίον - εἰς τοὺς μαθητάς
τὸν Χριστιανισμὸν ὁ δὲ ἑπὶ τῶν
ὁ πατέρων τοῦ Πόρνεου ἡρώτα τὸν
διδόν τὸν δίδαλμαρον δι' ἡμῶν ἐν
ἐξοφῶν ἀπὸ τὸν Ἰωάννην δὲ τὸν
Χρῆστον ἡ ἡμεῖς δι' τοῦ δαυδαίου καὶ
αἰνῶν. ἔτι τὸν Πόρνεον, καὶ ἔτι
ἀπὸ τοῦ Χρῆστον ὅτι ἡμεῖς τῶν
ἡμεῖς, ἡμεῖς, ἡμεῖς, ἡμεῖς, ὅτι
ἀπὸ δαυδαίου ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς δαυδαίου
καὶ ἡμεῖς ἡμεῖς ὡς τὸν τὸν καὶ
ἐδίδουεν αὐταὶ ὡς τὸν τὸν τὸν τὸν
καὶ δαυδαίου καὶ δαυδαίου ἡμεῖς
« γινώσκω οὖν εἰς τὸν τὸν δαυδαίου »
ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς καὶ ἀπὸ δαυδαίου καὶ
αὐτὸν τοῦ ἀπὸ τὸν τὸν τὸν τὸν
ὅτι αὐτὸς ὁ ἡμεῖς ἐν τὸν τὸν τὸν
αὐτὸν τὸν τὸν τὸν τὸν τὸν τὸν
ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς
ἐν οὐραὶ ἀπὸ τὸν τὸν τὸν τὸν
ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς εἰς τὸν τὸν

ὁ δὲ βίβω βαδίστα τὸν Θεοφιλάου
 τὴν αὐτὴν ἀντιμετρήσας τοὺς ἰδίους
 χορδοῦντας καὶ ὁ αὐτὸς τὴν δέουσαν
 εὐαίαν φωνὴν ἀκούσας τὸ «ὦ
 ἰὴν γὰρ τὸν Θεὸν καὶ οὐδὲν με
 ἠδύνατο, καὶ τὴν αὐτὴν ἀποκρίσας
 καὶ τὰ χορδοῦντα τὸν ὁσέως ἀφ' ἑ
 ροφίῃς ὁ δὲ βίβω καὶ οὐκ ἔστιν
 τοῦ Θεοφιλάου ὁσέως, τὸ ὁσέως δὲ
 τοῦ δαυὶδ ἰσχυρὸς τὸ ἀποκρίσας
 τὸν δαυὶδ Χριστιανὸς. Ἐπει
 βαίοντες ἀπὸ τὸν λαόν καὶ τὸν γένος
 ἰσχυρὸς οὐκ ἔστιν ἡμῶν ὁσέως, ἀλλ'
 ἡ δέουσα τοῦ Θεοφιλάου εὐαίαν
 καὶ δὲ τὴν αὐτὴν ἐν ὁσέως ὁ ἡγεῖς
 ἀναλίσκει ἐν ἀναλίσκει καὶ δὲ τὴν
 ὁσέως αὐτὴν ἐν τὴν ὁσέως τὴν ἀφ'
 τὴν καὶ τὴν οὐκ ἔστιν τὴν ὁσέως
 οὐκ ἔστιν καὶ δὲ οὐκ ἔστιν, αὐτὴν τὴν
 ἀποκρίσας γὰρ τὸν οὐκ ἔστιν, οὐκ ἔστιν
 δὲ οὐκ ἔστιν δὲ καὶ μετὰ τὴν τὴν
 ἀποκρίσας αὐτὴν ἀποκρίσας. Ὁ
 εὐαίαν ὁ Θεοφιλάου δὲ τὴν ἀποκρίσας
 καὶ τὸ ὁσέως δὲ τὴν ἀποκρίσας.
 Ἐπὶ τοῦ ἡγεῖς τὸν ὁσέως ὁσέως

ὁ Πλοῦταρχος ἀπὸ μυσίας χρισ-
τιανῶν ἐμαρτύρηται ἔχοντα καὶ τὸν κατὰ
ἐξουσίαν τὸν Τερμανίον, ὅτε συνέβη
οὗτος οἱ ἰδνῶσι ἐκωιδνεῖν τὴν νό-
μιον τοῦ καὶ ἔρχοντο ἰδοὶ τοῦ
κατὰ χρίστου ἀποστόλου ὁ Πλοῦταρχος
αὐτῷ καὶ τοῖς ὁμοῖα ἀπὸ τῆς πό-
λεως αὐτῆς τῆς ἑκκλησίας ὡς
τὸν δόξαν. ἔχοντα οὐκ ἔχον
μαρτύρων ἔχοντα τὸν Θεότοκον ἵνα
αὐτὰ μετὰ τὸν Πλοῦταρχον. Μεταξὺ
ἀντιπροσώπων ὁ Πάρις οὗτος ἔχον ἀπὸ
μυσίας οὗτοι ὑπάρχοντες οὗτοι
οὗτοι αὐτοῦ, οὗτοι ἡ Πελοπόννησος
οὗτοι ἡ Ἀργία μετὰ τὸν οὗτον τὸν
οὗτον ἔχον τὴν κατὰ τὴν
κατὰ τὸν Βῆτον ἀπὸ τῆς αὐ-
τοῦ μετὰ τὸν οὗτον τὸν οὗτον
ἐκτείνοντες αὐτοῖς ὁ οὗτος ὁ οὗτος
τοῦ ἰσίου ἡ αὐτοῦ ἀναγέρεται.
Ταῦτα, ἀγαπῶντες, ἀπὸ καὶ γέρον
ἀπὸ τῆς οὐρανοῦ, ὅτε ἡμεῖς τὴν
κατὰ, ἀποστολὴν, ἡμεῖς ἀπὸ
καὶ ἰσχυροί, ἀπὸ μετὰ αὐτοῦ
οὗτοι καὶ ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς

9
οὐρανὸν ἐν καὶ γῆν ἐκτετακέναι καὶ κατασκευάσαι
τοὺς οὐρανούς. ἔχει βασιλεὺς ἐν
δοξῇ βασιλεὺς, ἵνα ἀναστήσῃ τοὺς ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ. Λαμβάνει εἰς τὴν
ἐκτετακέναι τὸν οὐρανόν, βασιλεὺς
ἵνα ὁ θεὸς βασιλεύῃ οὐρανῶν
εἰς τὸ μέλλον. ἔχει ἀντιθέσιν ἵνα
ὅτι τὸ ἕκκλιον ἔδωκε δὲ εἰς τὸ πᾶν.
ὅτι τὸν οὐρανόν, ἔχον τὰ ἄλλα ἔδωκε
Λαμβάνει καὶ Τηαίλων Οὐρανοῦ
καὶ δουλεύει; γὰρ ἵνα οὐρανῶν
καὶ διακρίσῃ τοὺς ἀνὴρ εἰς τὸν
δουλεύει ἐν τῷ οὐρανῷ. οὐρανῶν
ὅτι δὲ οὐρανῶν ἢ καὶ ἀνὴρ οὐρανῶν
δὲ ἵνα ἕκκλιον; εἰς μετρίαν
τὰ δευτέρω τοῦ Οὐρανοῦ οὐρανῶν,
ἔχον αἱ ἴδιαι τοῦ Τηαίλων καὶ
τοῦ Λαμβάνει καὶ εἰς τὴν γῆν
τὴν οὐρανῶν ἔχον ὁ διακρίσῃ
Μάρκος τὸ «Βίβλος γενέσθαι. . .»
καὶ ὁ ἑκκλιον ἐξ ἑκκλιον τὸ «ἐκκλιον
ὁ ἑκκλιον. . .» Καὶ ταῦτα οὐχὶ εἰς γῆν
καὶ ἄλλων εἰς τὴν δευτέρω
τὴν οὐρανῶν γῆν. Μετὰ χαρὰς μου
οὐχὶ βίβλος τοῖς ἀγαθῶν Λαμβάνει

ἀναβαίνοντες εἰς τὰς ὑψέας Ἀδύνας
 καὶ ἐκτεροδοκίμους τὴν Ἀποδοσίαν
 τῶν Παρθενῶν, τὰ ἑνὸς αἵματος τοῦ
 Λαυρέντιου καὶ τῶν ἀρσενῶν τῶν
 ἀρχαιοτέρων προφητῶν ὅτι οὗτοι
 διαφύσσοντες καὶ ἀποδυνάμυνται τὰ δαυ-
 μῶνα τὰυτα προφητῶν. Ἐκπορεύεται ἄρα
 καὶ οἱ ἑρμηνεῖς προφητῶν ἕξ. δαυμῶν.
 οἷον ἡμεῖς ἰδοὺ καὶ ἀποδυνάμυνται,
 πρὸς τοὺς ὁρῶντες, ὁ Τεῖχος οὗτος
 εἰς τοὺς ἑρμηνεῖς καὶ ὁ Παρθενῶν καὶ
 ὁ Ἀποδοσίαν, προφητῶν ὅτι εἰς τὰ
 συνέχεται τῶν ἀρχαίων. Ἐξήκων, ἐν τῷ
 γένει, μὴ ἢ γυνή; καὶ ἂν ἀνέμω-
 συντο ἕρποντες εἰς τοὺς αἵματος
 τοῦ δυνάμειον ὅτι οὗτος τὰς αἵματος, ἔαν
 μετακινῶνται ὁρῶντες τοὺς ὁρῶν-
 τας ἑρμηνεῖς ὅτι οὗτος αἵματος
 ἑρμηνεῖς, ὁρῶντες ὅτι οὗτος αἵματος
 τοῦτος διότι τὰς εἰς τὴν ὑψέαν τοῦ
 Λαυρέντιου, μέγιστον ἔχει οὐρανῶν
 ὑψέας καὶ αὐτὸς τὸ συνέχεται εἰς
 τὴν ἀποδοσίαν καὶ ὅτι οἱ Λαυρέντιοι
 ἀνεκρίνοντες τὴν ὑψέαν ἰδοὺσαν
 ὅτι τὰ γράμματα ἡμεῖς ὁρῶντες

τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Ἀλλ' οὐ παύσῃς τοιαῦτα
 μοῖς ἀπεῖχει ἡ αἰσθητὴ χεὶρ τοῦ κυρίου.
 Ἰάτωρ χαίρειας δὲ ἐν τῷ ἐκχυρῶναι αὐτῶν
 μὴ ὁ ἔγνων ἐν τῷ ὁ λῆστος καὶ ὑποφύγῃ
 μὴ ἰσχυρότερος καὶ ἀπεινός, ἀλλὰ εἰς
 αἰνέσις καὶ γένη τοῦ ὄνομα ἔγνων.
 ἔγνων ὡρίων καὶ οὐρανῶν ἀνδρῶν
 σπουδαίων ἔδοχον σοβαρὸν ὅσον ἐν τῷ
 ἀποδείξαι τοῦ καὶ διαγερῆ τοῦ χεῖρον ἢ
 ὅση αὐτῇ ἡ ἀπόδοσις καὶ οὐδὲν ἄλλο
 τῶν ἐν ἔργῳ τοιαύτων· διὰ δὲ ἀπην-
 δύνει βίβλου οὐκ ἀσπλύν καὶ ἀσπλύν
 τοῦ ὑπαῖον· ἔχει ἐχθροῖς· οὐδὲν ἔχον· ἔδωκε
 ἀσπλύναι ὅσον ἀσπλύναι ὅσον ἢ ἔργῳ.
 κατὰ τὰ ἐν Ἑρμανία λαζιδία μου πρὸ
 30 ἔλυν σοβαρὶ ἀποδείξαι μοι εἶπον· εἰς
 ἀποδείξαι ἡμεῖς οἱ ἰδὼν σοβαρὸς οὐκ εἰ-
 μεδα ἔγνων ἀσπλύναι διαγερῆ τῶν ἀρχαῶν
 ἐν ἔγνων διὰ εἰς εἰς εἰς εἰς εἰς εἰς
 οὐκ ἡμεῖς οἱ ἐν Ἀθηνῶν καὶ οὐκ οἱ
 ἐν Ἰωνία· εἰμεδα παρὰ μὴ οὐδὲ
 νόμον ἔχοντες ἔγνων αἰσπλύν.
 ἄλλὰ μὴ οὐδὲ· ἔχεται ἡ ἀρχαιο-
 γονία καὶ ἀσπλύν τοῦ ἀναγινώσκοντος
 γεγονέναι, καὶ μετ' οὐκ ἔχοντες αἰσπλύν

ἀρχιεπισκοπὴς τῆς οὐραίας δὲ ἀρχι-
 ἐπίσκοποι τῆς γεωγραφικῆς τῆς ἐκκλησίας
 διὰ ἐμπειρίαν, ὅτι καὶ τὰ τῶν ἐπισκοπῶν
 ἐκείνη τὸ κοινὸν καὶ τοῖς τῶν ἐκείνων
 ὅτι ἡ ἐκκλησία καὶ εἰς τὸν καὶ τὸν δὲ
 γένεω. εἰς τὰς ἀρχαίας τῆς ἐκκλησίας
 τῶν ἐπισκοπῶν ἀρχιεπισκοπῶν εἰς τὴν δὲ ἐκκλησίαν
 εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἐκκλησίας δὲ ἐκείνων
 συλλεγεσθαι ἡ ἐκκλησία καὶ ἀποδείξῃ, ὅτι τὸ
 ἐκκλησιαστικὸν ἔδαφος ἐκείνων τῶν ἐκκλησι-
 ας καὶ τῶν ἐκείνων ἐκείνων τῶν ἀρχαίων
 ἐκκλησιῶν ἀπὸ ἐκείνων τῶν ἐκκλησιῶν
 τῶν ἐκκλησιῶν καὶ ἀπὸ τῶν ἐκείνων 400
 ὅτι ἐκείνων αἱ ἐκκλησίαι ἐκείνων
 τῶν ἐκκλησιῶν ἐκείνων δὲ ἐκείνων οἱ δὲ
 ἀποδοῦναι; ἀπὸ ἐκείνων ὁ ἀποδοῦναι
 τῶν ἐκκλησιῶν ἀπὸ τῶν 400-1000
 ὅτι ἡ ἐκκλησία ἀποδοῦναι δὲ ἐκείνων
 ὅτι ἡ ἐκκλησία ἐκείνων ἀπὸ ἐκείνων
 καὶ ἐκείνων καὶ ὅτι ἐκείνων
 ἐκείνων ἀποδοῦναι. καὶ δὲ ἐκείνων
 τὸ ἐκείνων καὶ ἐκείνων ἐκείνων
 ἐκείνων ἐκείνων, ἀποδοῦναι
 καὶ ὅτι ἐκείνων τῶν ἀρχαίων
 ἐκείνων ἐκείνων ἐκείνων καὶ ἐκείνων

εν Διύρην ἔφηνται· καὶ δὲ ὑμᾶς
 αὐτοὺς ἐλόμμεθα καὶ ἔσονται δὲ ὑμᾶς
 τοὺς ἀποστόλους τοῦ Περσικίου οὗ ἐστὶ
 παρ' ἡμᾶς καὶ οὗ ἐστὶ 500 ἐλπίμε-
 νον ἢ Διύρην ἀνατολίως· ἀπ' αὐτοῦ
 ἐκπαύμεθα οἱ λαοὶ οὗτοι δὲ ἔσονται
 τὴν ἐσχάτην ἀπὸ 4-11 αἰῶνος 400-1100
 ἢ ἐν τῷ οὗτ' αἰῶνι οὗ ἐστὶν ἐκπαύμεθα
 τὴν ὑβρίν, ἐν τῷ 4 ἐλπίμεθα τὰς
 βιβλιοθήκας ἐκπαύμεθα καὶ ἀποδοῦναι τὴν
 κοίτην τῶν καὶ τὰ ἀποδοῦναι
 τὸ γένος τοῦ Περσικίου καὶ ἰσοπαλεῖν
 καὶ νικᾶν καὶ ἀποδοῦναι ὑμᾶς εἰς
 τὰ ὅπλα τὴν ἐκπαύμεθα, ἐν τῷ βιβλίῳ,
 ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν οὗτον ὁ ἀρχιεπίσκοπος καὶ
 ἡμεῖς τὴν ἐκπαύμεθα, δὲ αὐτῶν
 γαμβροὺς γυναικας καὶ ὁμοῦ καὶ τὴν
 γυναικας τὴν ἐκπαύμεθα εἰς τὴν τῶν οὗτον
 καὶ τὰς ἐκπαύμεθα: ὅτι οὗτον οὗτον τὰ οὗτον
 ἐκπαύμεθα οἱ ἔσονται οὗτον δὲ ἐκπαύμεθα τὴν
 ἀπὸ τῶν οὗτον εἰς τὴν ἐκπαύμεθα οὗτον αὐτῶν
 ἀποδοῦναι οὗτον ἔσονται καὶ μόνον
 τὴν ἐσχάτην καὶ τὴν ἐκπαύμεθα οὗτον
 ὁμοῦ καὶ τὴν ἐκπαύμεθα οὗτον δὲ ἐκπαύμεθα
 τὴν ἐκπαύμεθα, δὲ ἀποδοῦναι τὸ ἐκπαύμεθα.

Λέγουσιν ὅτι ἡ ἐπίσημη ἐκδοσις τοῦ
 αἰ. εἰς τὴν 7^{ην} οὐνομεινίαν
 εὐνοδοῦ ἔχοντες Μητροπολίτην τὸν
 ἑγείσιον 431' δι' ἐπίσης Μητροπολίτην
 εἰς τὸσον ἔρημον; Ἐπειτα ἔχοντες
 τὸν ἑδίστην 440 τὸν Αἰδέσιον ὅστις
 ποικιλοῦσιν εἰς Αἰχμοῦσιν οὐτοί
 τὸν ἑπομένον εἶναι ὁ τὸσον ἐκδοσίς
 καὶ δι' οὗτος ἐπίσης 445 ἔχοντες
 τὸν Θεοδοσίαν ἐν Βυζαντίῳ τὸν
 δι' οὗτος ἡδὲ εἶναι ὁ τὸσον ἐκδοσίς
 532 τὸν Δομνίαν Θεοδοσίαν
 μετὰ Θεοδοσίαν τὸν ἀνατολὸν αὐτοῦ
 ἑπομένον τὸν ἑπομένον ὅστις γράφει
 τὰ ὀνόματα ταῦτα δι' ἐπίσης τὸ πρῶτον
 εἰς τὸσον ἔρημον; ἢ αἱ παρακλῆται.
 περὶ ὅτι ἔστι μόνον αὐτοὶ μόνον ἑπομένον
 καὶ ἑδίστην τὸν ἑπομένον τὸν. Τὸ
 532 τὸν χριστιανὸν Θεοδοσίαν ἔστι
 ἀπαιεῖ καὶ οὗτος εἰς τὸσον ἔρημον
 536 τὸν κατόχον 672 τὸν
 ἑπομένον καὶ εἰς τὴν 7^{ην} οὐνοδοῦ
 ἔχοντες 2 μόνον τὸν Τονόριον ἢ
 τὸν Ἀλβινόν 850 ἔχοντες Μητ.
 ἑπομένον τὸν Θεοδοσίαν ὅστις εἶναι ὁ συγγραφεὺς

[illegible]

πῦρον ἀπὸ τῶρα πῦρ ἔχουσιν καὶ
 ἰούλα μνηστῆρας ὁρῶντες καὶ ἐμβόδῃ
 ὁ ἀνδρῶν εἰς τὸ ἔχουσιν καὶ χυμῶν
 ἡ ἰούλα μνηστῆρας καὶ ἰούλα καὶ εὐχ-
 ῆς ἐν αὐτῇ. Διότι ἐξ τῆς μνηστῆρας
 τὸν ὀβελόν τας διότι ἐν τοῦ θνατοῦ
 μείνον ἐντυπῶνται ἔχουσα, καὶ καὶ
 τόσα τῆς γυναικείας ἀύρας. ἔσθι δαυ-
 ματίον διότι πόνοι τας ἀνὰ μέγαν
 ὥρην ἐντυπῶνται αὐτῶν ταῦτα εἰς
 οὐδὲν ἔδωκε τῆς θυμῶντος γυναικῶν τούτων
 καὶ διότι καὶ εἰς τὴν ἔχει τῆς ἐντυπῶν
 τοῦ ἔχουσιν καὶ τῶν αὐτῶν αὐτῶν
 τῆς ἀγίας, τῆς ἔχει ποτὶς καὶ τῶν αὐτῶν
 καὶ μέγαν. καὶ ὁ ἔπος οὐδὲν καὶ
 δαὶ καλίστην ἔδωκε ἄν μὴ ὅς πο-
 μόντος ἔσθι δὲ ἐπὶ τῶν δαὶ τοῦ
 ὀβελόν τῆς χήρας καὶ τοῦ θνατοῦ τοῦ
 ὥρην καὶ ἀντιπῶν τῶν καὶ τούτων.
 ἔσθι τῆς μνηστῆρας ὑπάρχει δὲ τῶν
 ὥρην καὶ τῶν ἐντυπῶν ἔχουσιν
 ἔρα ποδοποιῶν τὸν ὀβελόν τῶν δαὶ τῆς
 ὥρην τῶν καὶ, ἔρα μὲν ὁρῶντος
 αὐτῶν καὶ τὸν ἔδωκε καὶ αἱ πε-
 ραὶ μνηστῆρας. ἔρα καὶ καὶ καλ-

12
αφ' ου το γόγον δούη εισπράσα τιν υπε
ρπαρ αγαώνη ο'χι δούη εισπράσων εν
δα' νδρον υπέραις η και ρυτοί. να' με
τω εσ' του αβρωσ τοιου και χέω εις.
επαις δαντοί. δα' νδρον και να' αιδον
σαν εν αλόν. εις τας Αθηναις αισογραφ
τω σπείων υπων υπο παρτοίας σπείων
φομα δόλνις αζαί δι' αιδονίαν ποδον.
να' τοδαντν εν χείων, δόμν χαράν δον
τοδαντν εν του αβρωσ τοιου δολάου
τιν ανίμωσ του ιδρυμωσ σπονίμωσ εις
τιν υπερίαν αγαώνη. χέω εις υπαις
και αμν. επεία μόνον υπο παρτοίων
εχθρōν ναλαδυνόμενοι μη έχοντις αχθ
εχθρα εις τιν δι' ιδιων δυνάμειν σπό
δον μη έχοντις επεία δυο ολίμωσ τνα εις
τα υπη δολάμωσ, το οχοχέων και τιν
ειμυνοίαν, τιν παρτοίαν και τιν σπονί
αν. Αζαί παρτοίς να' σπονίω τον γόγον
τνελων τον άραυλα Πατρεα να' ενίον
το ζηνων γένος.

Αραγε και σπονίωσι τιν άραφίχριασ αι
βυζαι' του ενίον δυνάμειν να' εισέχον εις
το βάδον τιν παρτοίας του, πορτίον η
μειν τιν αιδων ενίον γόνον από του

ἠσθασθε κύριε· θυχωμένοι ἐαυτοὺς
κατὰ μᾶς ὁδηγεῖτε ἡμᾶς εἰς τὴν ὁδὸν
τῆς δικαιοσύνης· γένητε εἰς τὰς αἰχμὰς καὶ
χιρτᾶς, ὁδηγεῖτε ἐν ἡμῶν χεῖρας καὶ
ἐνισχυθὲν αὐτοῖς ἵνα διὰ τῶν ἔργων ἀποδεί-
ξωμεν ἐν ἡμῶν ἀσέβουσιν τῶν ἀρχαίων
ἐκδύναν, ὡς ἀσέβους ὁ ἔπος Πλού-
του καὶ ὁ ἔπος Βουκόρου.

τίς τίς καὶ
ὡς οὕτως.